

3. Гринько Т. В. Управління змінами на підприємствах – необхідна умова забезпечення їх розвитку / Т. В. Гринько // Бізнес Інформ. – 2013. – № 10. – С. 247–252. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/binf_2013_10_46
4. Деренько О. А. Міжнародний досвід державного регулювання та підтримки малого підприємництва / О. А. Деренько // Бізнес Інформ. – 2012. – № 5. – С. 95–97.

Ломова К. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ШЛЯХИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ГОСПОДАРЮВАННЯ

На сьогоднішній день Україна посідає перше місце серед країн Європи та навіть світу за родючістю земель – великий дар нашому народу. Ще з давніх часів на території нашої держави землі були життєдайною силою. Провідні держави орендували українські землі, щоб вирощувати продукцію на експорт. Але з плином часу та зі зміною поколінь рівень родючості згасає. Більшість населення не цінує те, що має і заглядається на «кнедлики» Західної Європи. Мало кому відома проста істина: «не все золото, що блищить». Безперечно, є багато плюсів у країнах заходу, та всі вони – ніщо в порівнянні з Україною. Та існує схожість у тому, що наша держава поки що не в змозі досягти сталого розвитку, як і інші «топові» країни.

Щоб розібратися в цьому питанні і знайти шляхи забезпечення сталого розвитку господарювання потрібно з'ясувати, що взагалі мається на увазі під «сталим розвитком». Сталий розвиток – загальна ідея щодо необхідності досягнення балансу між задоволенням сучасних потреб людства та захистом інтересів майбутніх поколінь, включаючи потреби у екологічно здоровому і безпечному довкіллі. Питання «сталого розвитку» вивчали багато вчених. Наприклад, Д. Медоуз у своїй книзі «Межі зростання» писав: «фізичні межі зростання не лише існують, а й вимагають радикального перегляду уявлень, що побутують, про суто споживацьке ставлення людини до природи» [2]. А американський екологічний економіст Г. Дейлі у монографії «Поза зростанням: економічна

теорія сталого розвитку» виділив три складові, насамперед, сталого розвитку: соціальну, економічну та екологічну. Він вважав, що всі ці елементи повинні буди збалансовані задля забезпечення стійкості розвитку [1].

Ретельно вивчивши та проаналізувавши матеріали щодо заданої теми можна виділити декілька етапів сталого розвитку господарювання:

1. Бажаєш зробити добре – зроби сам.

Ніхто окрім нас самих не зможе налагодити розвиток господарювання нашої країни. Нажаль, великий розум завжди нагадує про себе. Живемо лише одним днем і не замислюємося над сенсом життя, над життям наступних поколінь. Кожного дня бажаємо кращого життя та самі нічого не робимо для цього. Хіба багато треба? Варто переглянути свої погляди на життя в цілому.

2. Задоволення фізіологічних потреб населення.

Не важко здогадатися, що досягти процвітання держави та її сталого розвитку можливо лише завдяки людям, які, насамперед, живуть у ній. Всі бажають кращого життя, та не завжди бажання співпадають з можливостями. Завданням державного управління є можливість реалізувати надії на благополучне життя та задоволення потреб населення. Бідність – одна з головних причин виникнення екологічних, соціальних та інших катастроф. Отож, без дотримання цього принципу сталого (довготривалого) розвитку досягти буде складно. З кожним роком кількість населення на Землі збільшується. Виникає проблема забезпечення його потреб. Оскільки ресурси не вічні, як розглядалося вище, то через 50 років планета буде не в змозі витримати таке напруження.

3. Ніщо матеріальне не вічне.

Всім відомо, що ресурси вичерпуються з кожним роком все більше і більше, типу геометричної прогресії. Вичерпуються швидко, а чи відновлюються, поповнюються? Це питання цікавить не багатьох. Отже, потрібно дбайливо ставитися до довкілля і якомога економічно використовувати ресурси (воду, рослини-довгожителі і т. д.).

4. Збережемо довкілля.

У наш час на дорогах можна помітити машин більше, ніж населення в цілому. Так, можна похвалитися своїми заробітками та можливостями, але,

якщо це не на шкоду екології та здоров'ю людей. Планета хоч і велика, та проте дуже тендітна. Досить використовувати «супер кари» та краще пересуватися по місту більш заощадливим транспортом – велосипедом або пішки. Це не тільки заощадить гроші, але й покращить вам здоров'я та здоров'я всім оточуючим, щоб запобігти екологічній та демографічній кризі.

Отже, розглянувши шляхи досягнення сталого розвитку можна підбити підсумки. Культура, корисність, безпека життєдіяльності та доступність і відновлення природних ресурсів – головні аспекти сталого (життєдайного довговічного) розвитку. Якщо задовольнити життєво необхідні потреби населення, то у відповідь воно відплатить тим самим. Допмагаючи іншим – допомагаєш собі. Потрібно лише обрати управителя, якому вдасться змінити життя на краще. Сталий (довготривалий) розвиток не можливий без етично-моральної єдності членів трудового колективу. Тож будемо працювати та розвиватися на благо собі та держави.

Список використаних джерел:

1. Дейлі Г. Поза зростанням: економічна теорія сталого розвитку / Г. Дейлі. – К. : Інтелсфера, 2002. – 312 с.
2. Медоуз Д. Межі зростання / Д. Медоуз. – Universe Books, 1972. – 205 с.

Магула М. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ РЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

За сучасних ринкових умов більшість підприємств функціонують в межах підвищеної динамічності зовнішнього середовища, що зумовлено посиленням конкуренції, зростання запитів споживачів та швидкістю прискорення науково-технічного прогресу тощо. Відповідні тенденції актуалізують роль ресурсного забезпечення як основи ефективного управління підприємством. Оскільки, ресурси підприємства характеризуються багатоаспектністю впливу, як на сам